

“சௌகரிய மண்டலத்தின் முடிவில்தான் வாழ்க்கை தொடங்குகிறது”

பீட்டர் வான் கெய்ட்

மனஎழுச்சி கலந்த ஒரு பதற்றம். சென்னை ஜி.எஸ்.டி. (GST) சாலை தாண்டி, விமான நிலையத்திற்கு எதிர்பக்கத்தில் ரயில் தடத்தை ஒட்டி அமைந்துள்ள கால்பந்து விளையாட்டு அரங்கில் குழுமியிருந்த சுமார் 50 பேர்களின் மனோநிலையை இப்படித்தான் வர்ணிக்க முடியும். நேரம் காலை 6 மணி. கிழக்கே ‘பல்லாவரம் மலை’ என்று அழைக்கப்படும் குன்றின் பின்னே, இளஞ்சூரியன் மெதுவாகத் தலை காட்டும் பொழுது. மேலோட்டமாக அந்தக் குழுவைப் பார்த்தால், ஏதோ கல்லூரி சுற்றுலா வந்திருக்கும் மாணவர்கள் போலும் என்று நினைக்கத்தோன்றும். சுமார் 35 இளைஞர்கள் மற்றும் இளம்பெண்கள்; நடுத்தர வயது ஆண்கள், பெண்கள்; நடுத்தர வயதையும் தாண்டிய சேலை அணிந்த ஒரு பெண்மணி. இதுவே அந்தக் குழு. ஓடுவதற்கான காலணிகள் (Running shoes), முதுகில் தொங்கும் பை என பொதுவான சில அம்சங்களும் அவர்களிடம் காணப்பட்டன.

20 வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு இளைஞர், கையில் வைத்திருந்த அட்டையில் உள்ள காகிதங்களை திருப்பி, குழுவில் உள்ள

பெயர்களை ஒவ்வொன்றாக அழைத்து, அவர்களும் முன்னே வந்து தமது வருகையை அறிவிக்கின்றனர். இந்த வேலை முடிந்ததும், தனது கைபேசியில் யாருடனோ சுருக்கமாகப் பேசுகிறார் அந்த இளைஞர். சில நிமிடங்களில், குன்றை ஒட்டிச் செல்லும் சாலையிலிருந்து, சுமாரான உடலமைப்பு கொண்ட ஒருவர், முகத்தில் புன்சிரிப்பு தவழ இவர்களை நோக்கி வருகிறார். இளவழக்கை, நீலக்கண்கள், வெள்ளை நிறம், சீரிப்பாயும் சக்தி, அரவணைப்பு-இவையே அவரது அடையாளம். குழுவை நோக்கி வேகமாகச் சென்றவர், மைதானத்தின் விளிம்பில் நின்று, குழுவை நோக்கி சைகை செய்ய, மகுடிக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் போல அவர்கள் அனைவரும் அவரைத் தொடர்கிறார்கள்.

அவர்களது அப்போதைய ஒரே இலக்கு, 8 நிமிடங்களுக்குள்ளாக அந்தக் குன்றில் ஏறி, உச்சியை அடைந்து விடுவது. அவ்வாறு அடைந்தால், சென்னை மலையேறும் குழாம் (Chennai Trekking Club) வாராவாரம் நடத்தும் மலையேறும் (Trekking) நிகழ்ச்சிக்குத் தகுதி பெறுவார்கள்.

முதலில் சிலகாலத்திற்கு சென்னையின் புறநகர்ப்பகுதிகளைத் தனது ‘ராயல் என்ஃபீல்ட்’ விசையுந்தில் (Motorbike) சுற்றிய அவருக்கு, தென்னிந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கும் எண்ணம் வளர்ந்தது. ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் ரயிலில், தனது ஊர்தியை எடுத்துச் சென்று, கோட்டயத்தில் இறங்கி மூணார், தேக்கடி என்று பல இடங்களுக்கு விசையுந்தில் சென்று, பிறகு ரயிலைப் பிடித்து திங்கட்கிழமை காலை சென்னைக்குத் திரும்பி, அலுவலகத்திற்குச் செல்வது என்று வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்

இல்லையென்றால், அடையும்வரை முயற்சி செய்து கொண்டே இருப்பார்கள்.

அவர்களை வழி நடத்தும் அந்த மனிதர் - பீட்டர் வான் கெய்ட்.

சென்னையிலிருந்து சுமார் 35 கி.மீ.தொலைவில்,

பழைய மஹாபலிபுரம் சாலையைத் (OMR) தாண்டி, வண்டலூர்-கேளம்பாக்கம் சாலைக்கு இணையான (Parallel) சாலை, சில கல்லூரிகளை, பங்களாக்களை, சில கிராமங்களைத் தாண்டி வளர்ந்து நெளிந்து செல்கிறது. ஒரு கிராமத்திற்கு அருகாமையில், உபயோகப்படுத்தப்படாத கற்கரங்கம் (Quarry) ஒன்று இருக்கிறது. இப்பொழுது அது நீச்சல் குளமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இளைஞர்கள் மற்றும் யுவதிகள் அடிக்கடி அங்கு சென்று, முரட்டு நுளிகளிலிருந்து குளத்தில் குதித்து, நீந்தி மறுகரைக்கு செல்கிறார்கள். தண்ணீர் தூய்மையாக இருந்தாலும், இருண்டு இருக்கிறது; ஆழமாக இருக்கிறது. நீச்சலில் ஆரம்பகாலப் பாடம் படிப்பவர்கள், பாதுகாப்பான கைகள் மற்றும் ‘சென்னை மலையேறும் குழாம்’ (Chennai Trekking Club) உறுப்பினர்களால் கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிற்றின் உதவியுடன், கவனத்துடன் உள்ளே குதிக்கிறார்கள். அங்கு ஒருமுறை சென்றால், எல்லோருக்கும் நீச்சல் அடிக்கத் தோன்றும். கற்கரங்கம் குட்டையில் (Quarry Pond) குதிக்கும் சாகசச் செயல், 10-20 வருடங்களை நம்மைத்

தொலைக்க வைத்து மீண்டும் இளமைக்காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்.

மலையேறுவது, நீச்சல் போன்றவைகளுக்கும் சென்னைக்கும் அவ்வளவாக தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தது-சில ஆண்டுகள் முன்புவரை. தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சி, கிராமப்புறங்களிலிருந்து பலரை சென்னைக்கு வரவழைத்தது. தமது ஊர்களில் குளங்களில்

குளித்தும், மரங்களில் ஏறியும் பழக்கப்பட்டிருந்த இளைஞர்கள், சென்னை மாநகரத்திற்கு வந்ததும், அவற்றை செய்ய இயலாமல் தவித்தனர்.

மேலும், இரவு-பகல் என அவ்வப்பொழுது மாறி மாறி வேலை செய்ததால், சரியான சமயம் சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு அமையவில்லை.

“சௌகரிய மண்டலத்தின் (Comfort Zone) முடிவில்தான் வாழ்க்கை தொடங்குகிறது”

“போடப்பட்ட பாதைகளில் செல்லாமல், நீயாக ஒரு புதிய பாதையை வகு”.

ஹாலந்து நாட்டைச் சேர்ந்தபோதிலும், 1998 முதல், சென்னையைத் தனது வீடாகக் கருதும் பீட்டரின் தாரக மந்திரங்களில் சில இவை.

இந்த வரிகளைப் பின்பற்றுவது மட்டுமல்லாமல், பலரையும் பின்பற்ற வைத்து, சவாலை

எதிர்கொள்ளச் செய்யும் மனிதரைக் காண்பது அரிது. வெளிப்புறங்களிலேயே வாழ்ந்து, வார இறுதிகளை வெளியிலேயே-பலரும் நடமாடாத பகுதிகளில் கழிக்கும் மனிதரைக் காண்பது அரிது. சிலரால் வழிபாட்டுக்குரியவராகக் கருதப்பட்டாலும், எளிமை மாறாமல் இருக்கும் மனிதரைக் காண்பது அரிது. நமது நாட்டில், பலராலும் அறியப்படாத இடங்களை, பள்ளத்தாக்குகளை, கிராமங்களை, வெளிநாட்டு மனிதர் விவரிப்பதைக் காண்பது அரிது.

‘பீட்டர்’ என அனைவராலும் அழைக்கப்படும் பீட்டர் வான் கெய்ட், பெல்ஜியம் நாட்டில் கிராமப்புறப் பகுதியைச் சார்ந்தவர். சிறு வயது முதலே, மரத்தின்மீது வீடு கட்டுவது, தோட்டத்தில் குகைகள் தோண்டுவது, ஏரிகளில் நீந்துவது என சாகசச் செயல்களில் நாட்டம் மிக்கவராக இருந்தார். கென்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ghent), கணினி படிப்பில் முதுநிலைப் பட்டம் (Masters Degree in Computer Science) பெற்ற இவர், மென்பொருள் விருத்தி மையம் (Software Development Centre) ஒன்றை அமைப்பதற்காக சென்னைக்கு 1998 ஆம் ஆண்டு வந்தார்.

குளிர் பிரதேசமாகிய மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்தவராதலால், சென்னையின் வெப்பத்திற்கு அவரால் ஈடு கொடுக்க முடியவில்லை. எனினும், அதற்கேற்ப தன்னை மாற்றிக்கொண்டவர், வெளிப்புற நடவடிக்கைகளுக்கு (Outdoor Activities) மிகவும் ஏற்ற தட்பவெப்ப நிலை இதுவே என்று முடிவு செய்தார். நட்புடன் பழகும் மனிதர்கள், இந்தியாவின் இயற்கை அழகு இரண்டும் அவரைக் கவர்ந்தன. அவரது அலுவலகம் ஒத்துழைக்கவே, தமது நாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லாமல், இங்கேயே தங்கி விட முடிவு செய்தார்.

முதலில் சிலகாலத்திற்கு சென்னையின் புறநகர்ப்பகுதிகளைத் தனது ‘ராயல் என்ஃபீல்ட்’ விசையுந்தில் (Motorbike) சுற்றிய அவருக்கு, தென்னிந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்க்கும் எண்ணம் வளர்ந்தது. ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் ரயிலில், தனது ஊர்தியை எடுத்துச் சென்று, கோட்டயத்தில் இறங்கி மூணார், தேக்கடி என்று பல இடங்களுக்கு விசையுந்தில் சென்று, பிறகு ரயிலைப் பிடித்து திங்கட்கிழமை

காலை சென்னைக்குத் திரும்பி, அலுவலகத்திற்குச் செல்வது என்று வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். விசையுந்தில் 2500 கி.மீ -டிவ்லி, மணாலி, லேஹ் என- அவர் சாகசம் அவரை அழைத்துச் சென்றது.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமது கால்களையே உபயோகப்படுத்தினால் என்ன என்று தோன்றவே, சில நண்பர்களுடன் சேர்ந்து வார இறுதிகளில், செஞ்சி, தடா என்று மலையேற்றத்தைத் தொடங்கினார். தென்னிந்தியாவில் 10-15 பயணங்கள் மேற்கொண்டபிறகு, தனது வலைப்பதிவில் இவற்றைப் படங்களுடன் ஆவணப்படுத்தி, விருப்பமுள்ளவர்கள் தன்னுடன் சேரலாம் என்று அறிவிக்கவே, பலரும் இதைப் பற்றி இவரிடம் விசாரிக்க ஆரம்பித்தனர்.

இந்த ஆர்வம் பலரிடம் பரவே, 'சென்னை மலையேறும் குழாம்' (Chennai Trekking Club) 2008ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. 10-15 உறுப்பினர்களுடன் ஆரம்பித்த இந்தக் குழாமில், தற்பொழுது 25,000ற்கும் மேற்பட்டவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். இலாபத்தின் அடிப்படையில் இல்லாது முழுவதும் தொண்டு நிறுவனமாக நடத்தப்படும் இது, தென்னிந்தியாவில் இயங்கும் வெளிப்புற நடவடிக்கைகளுக்கான அமைப்புகளில், செயல்திறம் மிகுந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆரம்ப காலங்களில், முழுத்தொண்டு நிறுவனமாக இதனை ஆக்குவதில் நிறைய சவால்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடும் பீட்டர், அலுவலக வேலைக்கு இடையே, வார இறுதிப் பயணத்திற்கும் திட்டமிட வேண்டியிருந்ததால், ஒரு நாளைக்கு 15-16 மணி நேரங்கள் செலவிட வேண்டியிருந்ததன் அவசியத்தையும் கூறுகிறார். சில மாதங்கள் கழித்து, சில உறுப்பினர்கள் தாமதவே முன்வந்து பயணங்களை ஏற்பாடு செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். வெளிப்புற நடவடிக்கைகளின் மீது இருந்த பேரார்வம் காரணமாகவும், பலவிதமான செயல்கள் இருந்ததாலும், இவற்றோடு சேர்ந்து நிறைய சுதந்திரம் கிடைத்ததாலும், பலரும் இதில் இறங்க, இன்று அமைப்பாளர்களே 40 பேர் இருக்கும் அளவுக்கு இது வளர்ந்திருக்கிறது.

மலையேற்றம் தவிர, சைக்கிளிங் (Cycling), பைகிங் (Biking) நீச்சல், நிழற்படக்கலை (Photography), பாரம்பரியம் மிக்க இடங்களுக்குச் செல்வது, கரிம வேளாண்மை (Organic Farming), நெடுந்தொலை ஓட்டம்

(Marathon) என பலவிதமான செயல்களில் இறங்கியிருக்கிறது 'சீசி'. தமக்குப் பிடித்த நடவடிக்கையை (Activity) எடுத்து நடத்துகிறார்கள் தொண்டர்கள். அதன்படி, 'மலை ஓட்டத்திற்கு' (Mountain Running) முழு பொறுப்பு பீட்டர்.

இவற்றைத் தவிர, பெண்களுக்காக, வயதானவர்களுக்காக, குடும்பத்தினருக்காக, அளவைக் குழந்தைகளுக்காக என பலவிதமான 'ஏற்றங்கள்' உண்டு சீசி யில். வலுவுள்ளவர்களுக்காக, 'டெட் ஆர் அலைவ்' (Dead or Alive), ட்ரையாதலான் (Triathlon), மேற்கத்திய மலைத் தொடர்ச்சியில் மழைக்கால மலையேற்றம், 9-நாள் உய்வு (9days Survival Trek) என பல்வேறு வகைகளை நடத்தி வருகிறது. ஆரம்பத்தில் தகவல் தொடர்பு தொழிலில் இருந்தவர்களே பெரும்பாலும் உறுப்பினர்களாக இருந்த நிலை மாறி, இன்று, மருத்துவர்கள், பொறியாளர்கள், வக்கீல்கள், பட்டயக் கணக்கர் (Chartered Accountants) என பல துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தக் குழுமத்தில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பயணத்திற்காக எடுத்துச் செல்லும் சாதனங்கள், தார்பாலின் துணிகள், எல்.ஈ.டி. (L.E.D.) கைவிளக்குகள் (Torch lights), சமையல் செய்வதற்கான சிறிய பாணைகள், கயிறு, பாய், மற்றும் ரொட்டி, ஜாம், சக்தி தரும் பாளங்கள் (Energy bars) முதலியன. பயணங்களை இன்னும் சிறப்பாக வேடிக்கை விளையாட்டுகளையும், கேம்ப்-ஃபயரையும் (Camp&fire) இவர்கள் அமைக்கிறார்கள்.

பலவகையான மக்கள் வெவ்வேறு பின்னணியுடன் வருவதால், அனைவரையும் நிர்வகிப்பது ஒரு பெரிய சவால்தான். எனினும், இதை இவர்கள் வெகு சாமர்த்தியமாக அணுகி, வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்கள். குழுவாக வேலை செய்வது எப்படி என்பது முதல், நிர்ணயித்து வைத்திருக்கும் உடல்/மன எல்லைகளைத் தாண்டுவதுவரை, பங்கேற்பாளர்கள் நிறைய கற்றுக் கொள்கிறார்கள். மேலும், தொண்டு மனப்பான்மையும் அதிகரித்து நல்ல நண்பர்களைப் பெறுகிறார்கள். லாபம் பார்க்காதது, கணக்கு-வழக்குகளில் நேர்மை, 'எல்லோரும் சமம்' என்னும் கொள்கை-இவைகளே இவர்களது தனித்தன்மைகள்.

பிரபாகர், சீசியின் ஒரு முக்கிய அங்கத்தினர்.

தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் ரியல் எஸ்டேட் போன்ற பின்னணியுடன் வந்தவர் கடற்கரை தூய்மைப்படுத்தும் திட்டத்தில் தொண்டராக முதலில் சேர்ந்தவர், இவர்களது நேர்மையைக் கண்டு, மனம் கவரப்பட்டு முழுநேரத் தொண்டராக ஆகி விட்டார். இப்பொழுது, நெடுந்தொலை ஓட்டம் (Marathon), கடற்கரையைத் தூய்மைப்படுத்துவது போன்ற செயல்களை முன் நின்று நடத்துகிறார். சமீபத்தில், கடற்கரையைத் தூய்மைப்படுத்தியதில் 30 டன் குப்பை எடுக்கப்பட்டு, மீள்சுழற்சி (Recycling) செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விஷயம்.

சீசியின் வளர்ச்சியில் தொழில்நுட்பம் ஒரு பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. கூகுள் (Google) தேடல் கருவியாகட்டும் (Search engines), வரைபடமாகட்டும் (Maps), ஆவணங்களாகட்டும் (Docs), அனைத்துமே ஒவ்வொரு வகையில் இவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறது. கூகுள் வரைபடத்தை வைத்தே இவர்கள் பயணப்பாதையை நிர்ணயிக்கின்றனர். ஜி.பி.எஸ். கையடக்க பெறும் கருவி (G.P.S.Portable receiver) யினையும் இவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். இவையெல்லாவற்றிற்கும் அப்பால், அவ்வப்பொழுது சில ஆச்சரியங்களும் அவ்வப்பொழுது நிகழ்ந்து இவர்களை வழி நடத்துகிறது.

நெடுந்தொலை ஓட்டம், கடற்கரை தூய்மைப்படுத்துதல் போன்ற செயல்கள், சிலரின் நிதியுதவியினால் நடைபெறுகிறது. மலையேற்றத்திற்காகும் செலவுகளை,

பங்கு பெறும் அனைவரும் சமமாக பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். பயணம் முடிந்து திரும்பிய பிறகு, பணம் மீதமிருந்தால், அதுவும் சமமாகத் திரும்பியளிக்கப்படுகிறது. அனைவரிடமிருந்தும் 'இழப்பெதிர்காப்பு' (Indemnity) வாங்குவது முழுமீன்றி, பெற்றோர்கள்/பராமரிப்பவர்களிடம் பயணத்தைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறும்படியும், வற்புறுத்துகிறது. வளப்பகுதிகளுக்குள் செல்வதற்கு முன்னால், அதற்கான அனுமதியை முன்கூட்டியே வாங்குவதிலும் தவறுவதில்லை.

ஒரு தனிமனிதரின் குழந்தையாகப் பிறந்து, சில தொண்டர்களுடன் தவழத் தொடங்கிய சீசி, சாகசம், விளையாட்டு, சுற்றுப்புற குழல் பற்றிய உணர்வு என பன்முகம் கொண்டு, பலதரப்பட்ட மக்களைக் கவர்ந்து, ஒரு மிகப் பெரிய ஸ்தாபனமாக உருவாகியிருக்கிறது. 'வீட்டிற்கு உள்ளே செளகரியமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது அல்ல வாழ்க்கை; வெளியே இருப்பதே வாழ்க்கை', என்ற தனிமனிதரின் நம்பிக்கைக்கு எடுத்துக்காட்டு 'சீசி'.

"உலகில் இரண்டு வகையான மனிதர்கள்- சாக்குப்போக்கு சொல்பவர்கள்; எதையும் சாதிப்பவர்கள் - இதில் நீங்கள் யார்?"

இந்தக் கேள்வியை சென்னை மக்களிடம் எழுப்பி, அவர்களை சிந்திக்க வைத்து, அவர்களுக்கு உள்ளூர்ப்பு ஊட்டி, வெளியில் வந்து சவால்களை ஏற்க வைத்து, அமைதியாக ஒரு பெரிய ஸ்தாபகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும் பீட்டர், சென்னையின் முதன்மை சான்ற ஒரு வெற்றி வீரர்!